

עינים אלין פנפי עינא ועפעפי וכווי עינא, דארבע גוונין אית בעינא
לקבל ארבע אנפין דכל חיה, ותריין פנפי עינא דאינון עפעפים, ותרי
פרווי עינא, אינון לקבל ארבע גדפין דכל חיה, ובאלין ארבע גוונין
דעינא נהרין ארבע אתון יהו"ה, ובארבע פנפי עינא נהיר אדנ"י, דא
איהו פי גבוה מעל גבה שמר, וגבהים עליהם (שם) אלין אינון יהו"ה
אהי"ה אבא ואימא.

ועוד עיינין גבוהין מסטרא דימינא, ועיינין עמיקין מסטרא דשמאלא,
דא ענו ודא ביישן, מסטרא אתרא דא גס רוח ודא עז פנים, פרווי
עינא ועפעפי עינא עלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו הפרושים פורשי כנפים
למעלה, סוככים בכנפיהם על הפפרת, דא פפורתא דעינא, תלת גוונין
דעינא אינון אהי"ה יהו"ה אדנ"י, פלל ופרט וכלל, ואינון יחודא ברכה
קדושה, וסימן יענונו ביום קראנו (תהלים כ י), דהכי סליק חשבון תלת
שמהן אלין פחושפון יב"ק, אהי"ה פתר עלאה, יהו"ה עמודא דאמצעיתא,
אדנ"י שכניתא תתאה, אדנ"י פלל (נ"א יהו"ה), אהי"ה פרט, יהו"ה (נ"א
אדנ"י) וכלל.

ועוד עינא פגוונא דגופא, תריין פרובין דיליה פגוונא דתריין שוקין, תריין
עפעפי עינא לקבל תריין דרועין, אלין מספכין ואלין פרחין, ואית
פרווי עינא רברבין ועינא זעירא ואית פרווי עינא זעירין ועינא רברבא,
בגין דא אמר לאהרן ולבש הפהן מדו בד (ויקרא ו ג), ואוקמוהו מארי
מתניתין, מאי מדו פמדתו, הכי צריכין לבושי עינא דאינון פרווי עינא,
דאינון דו פרצופין פתנות עור, דיהון פמדה דעינא.

ובגין דא (דברים כה יג) לא יהיה לך בביתך אבן ואבן איפה ואיפה גדולה
וקטנה, דגודל איהו מדה לעיינין לחוטמא לשפון לאודנין לפומא,
האי איהו מדה דכלא, ובגין דא אמר קרא (שמות כו ב) מדה אחת לכל
היריעות, ועל פנפי עינא אתמר (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו
אש לוחט, אלין אינון גווי עינא, ולקבל תריין פנפי עינא אינון תריין
שפון דפתחין וסגרין, ולקבלייהו תריין פנפי ריאה, ועינא לקבל לפא
דאיהו אש לוחט, ובכנפי ריאה רוחא דנשיב בהון, עלייהו אתמר עושה
מלאכיו רוחות.

וכר אבר ואבר ברא ליה קודשא בריה הוא במדה במשקל, ואם תשפח
עיינין חד זעיר וחד רברבא, לאו איהו דא במשקל ובמדה, שקרן
איהו, אסתמר מיניה, או אם עיינין רברבין ופומא זעירא, וחוטמא אריכא
ואנפין זעירין, (נ"א עקמיו) דלא אזלין פלהון במדה, עיינין וחוטמא ואנפין

ופומא, עולין איהו דא, ובגין דא לא תעשו עול במשפט במדה וגומר (ויקרא יט לה). במדה דא מדה דשיעור קומה. (דף קכח ע"ב) דכל מאן דלא איהו בעל מדות, אכחיש שיעור קומה דלעילא, ולא אתנטיל מתמן, דעשר ספירן דלעילא פלהו אזלין במדה מסטרא דאת י', ובמשקל מסטרא דאת ו', תרי מאזני השקל אינון ה' ה', מדה אחת.

תא חזי י' איהו רישא, ואיהו מדה דעיינין דאודנין דאנפין דתרין נוקבין דחוטמא, מדה דפומא, שקל הקדש דא ו', שקל דגופא, פנפי השקל ה' אצבען דימינא וה' דשמאלא, ובגין דשמא דיהו"ה איהו מדה ושעור ומשקל, אמר קרא (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה, וכגוונא דא לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה (דברים כה יג), מאי פיס הכא דא פומא. (דף קכח ע"ב).

אדהכי הא סבא עלאה אודמן לגביה, ואמר והא אם עיינין שקילין הא אינון במדה, אבל אם אינון עיינין רכרבן ושפוןן זעירין לא אכחיש מדה, אלא אם עיינין דא רב ודא קצר, דא עב ודא פחוש, או אנפין דא אריה ודא קצר, דא עב ודא פחוש, אלא פתר דזיווגין שקילין כל חד למיניה, ודאי לא אכחיש עובדא דפראשית.

ב' בתוספת, תרין פיסות פומא ולבא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין עלייהו, מי שאין תוכו פברו אל פנס לבית המדרש, דודאי איהו מאילנא דטוב ורע, דאיהו יימא חד בלב וחד בפה, מאן דאיהו מאילנא דחיי איהו תוכו פברו, פומא ולבא שוים, ועלייהו אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל אחרא דאין תוכו פברו דלאו פימיה ולביה שוין, עליה אתמר (שם ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, דודאי דא איהו ערבוביא בישא, דמשקר מונייטא דמלפא, דמערב פספא בעופרת. ודא הוה חטא דחיה דהטיל בה גחש זיהמא, דאיהו עופרת דאתערב בטפה (נ"א בכספא) חוורא כספא מזוקק, ולא אתדפי זיהמא מגיה עד דאתא אברהם ועאל פנורא ואתלבן פספא, ונפיק עופרת לבר דאיהו ישמעאל, ואתמר באדם מושף בערלתו הוה, אתערב ערבוביא בדהבא, אצטריף ביצחק, ואפיק זיהמא לבר ודא עשו, ביצקב נח ואשתרש ואפיק תולדין, ואתרבי עץ החיים בענפוי ושרשוי.

עיינין בעגולא מסטרא דאת י', באריכו מסטרא דאת ו', פנפי עינא אינון ה"ה, בארבע אתון אלין איהו עינא במדה במשקל ובמשורה, והכי כל אבר ואבר ביה תשפח יהו"ה, דאזיל במדה ובמשקל, ואיהו